

Penya Vallès

La jornada anterior, al no lir ninguna de las equis, nos da ya cuatro errores en nuestra quiniela.

La combinación que presentamos para esta semana está sujeta a las siguientes condiciones:

Jornada: 31
10-4-1977

Nombre y apellidos: **Penya**
Domicilio: **VALLÈS**
Localidad: **VALLÈS**

02767176

A.W.D.B. Cuerpo B-1

1 AT. MADRID-LAS PALMAS	102
2 BETIS-SANTANDER	102
3 EL CHE-REAL MADRID	102
4 REAL SOCIEDAD-SALAMANCA	102
5 DELTA-AT. BILBAO	102
6 VALENCIA-BARCELONA	102
7 ZARAGOZA-HERCULES	102
8 BURGOS-SEVILLA	102
9 GETAFE-CORDOBA	102
10 ALAVES-LEVANTE	102
11 VALLECANO-ESP. BIZCAYA	102
12 JAEN-CAST. LEÓN	102
13 GRANADA-CADIZ	102
14 TENERIFE-RAYO	102
APUESTAS	1.º

- 1.º De las ocho equis que figuran, deben salir tres de ellos cualesquiera.
- 2.º De los cuatro unos recuadrados, debe salir uno de ellos.
- 3.º De los diez signos redondeados, debe salir uno de ellos.

Abarcamos con ello, desde cuatro equis, hasta tres equis y cinco doses.

Hemos empleado boletos cuya numeración está comprendida entre 02767176 y 02767328.

Hay 145 boletos de ocho apuestas cada uno con sellos desde BB6040101 al BB6040246.

Corresponde a un total de 1.160 apuestas o 8.700 ptas.

COTIZACIONES MERCADO SEMANAL

- Huevos, de 45 a 50 pesetas cena.
- Gallinas, de 180 a 200 pesetas par.
- Pollos, de 150 a 200 pesetas par.
- Patos, de 250 a 260 pesetas uno.
- Conejos, de 290 a 300 pesetas uno.
- Terneras de recría, de 19.500 a 21.000 pesetas una.
- Mamellones, de 12.500 a 13.000 pesetas uno.
- Cabrito, peso vivo, de 250 a 275 pesetas kg.

Tipus i anècdotes

Rememora:
**Ferran
SALAMERO**

«QUICU BOIG»

Encara que en menys escala, Granollers també havia tingut gent anormal. Del meu record —quan anava a col·legi amb «doña María» i amb «doña Josefa»— en el Parvulari hi havia un retardat que, a mi em feia molta angúnia. S'ho menjava tot: herbes, terra, formigues i...

Aquell temps —que queden molt enrera— ens; deixaren molts records, agradosos alguns i... altres no tant!

ELS «XANXES» D'AQUELL TEMPS VAREN SER EN CATAFAL I EN CASTELLET

Tota la «plantilla» de la policia de Granollers era un urbà. N'hi havia prou i... de sobra, per mantenir l'ordre; que no s'alterava mai, doncs tothom creia, i la seva sola presència resolva qualsevol eventual emergència.

Molt abans d'en Vicenç Casabó —després d'en Catafal— recordo va ser-ho en Castellet, traspassat ara farà uns vint anys. Eren uns Agents Municipals que destilaven admirable bonhomia (fins avisaven als comerciants quan savien que tenien de venir «investigadors»), però tothom els respectava i obeïa.

—«Ho diré a en Castellet! eh?»

N'hi havia prou amb aquesta «amença» perquè el mateix la mainada... que els grans «rutllessin».

LA POLICIA TAMBÉ FEIA CREURE A EN «QUICU BOIG»

Va ser un personatge, en «Quicu boig», que era incapaç de fer mal a ningú. Un dia vàrem trobar-lo apedregant el fanal que hi havia a la cantonada del carrer d'en Tarafa amb el de l'Enginyer, paret de la fàbrica de «can Pinyol».

—«Jeeee...! jeeee...! jeeee...! jeeee...!» i pedra ve i pedra va. No sempre l'encertava.

—«Quicu! què fas?»

—«Jee...! jee...!» i senyalava el fanal, amb una pedra a la mà.

—«No... Quicu! Això no és fa!»

—«Noooooo...?»

—«No!»

I, en Quicu, amb tot i la seva «falla mental», ens creia tot dient:

—«No... no... no... no...» i se'n anava sense fer cap mal.

Era sapat... forçut... en «Quicu boig» i, si ens hagués atzibat un savot... ens hauria estès! Tothom el tractava bé i... ell, sempre creia.

Tampoc l'autoritat tenia cap problema amb en «Quicu boig», doncs sempre que se l'hi dirigia ho feia afectuosament... com si d'una criatura es tractés.

L'esport local està de dol

Jaume Ventura Rosselló ens acaba de deixar. La trista notícia ha trascendit immediatament dels àmbits familiars al carrer i als clubs i penyes esportives, on tants i bons amics hi tenia.

Encara que ja gran en l'actualitat, era recordat amb simpatia com un entusiasta impulsador de les manifestacions esportives més diverses. No em va ell mateix havia estat en la seva joventut un dels millors jugadors del C. D. Granollers.

Així mateix havia presidit diverses Directives i havia participat en l'organització de les manifestacions, tornejos i campionats d'envergadura que tant s'han prodigat tot temps a casa nostra. Aquesta qualitat també ha estat compartida pel seu fill Francesc Ventura i Vidal, dinàmic President del B. M. Granollers i el seu gendre Aguirre, ex-titular del R. C. de Futbol Espanyol, als qui adreçem des d'aquesta nota la condolença que avui sentim tots els que tinguérem la satisfacció de compartir-nos entre les seves amistats.

Reposi en pau el bon amic; si bé no podem fer res per revivir la seva fraternal camaraderia, que ens serveixi de conçol i ens resti a tots plegats la certesa que si Granollers ha tingut gestes pletòriques d'eufòria amb la conquesta de mèrits més que brillants en tants moments senyalats, ha estat en part degut a persones anònimes, com l'amic Jaume Ventura Rosselló, que en el seu moment sembraren els ideals, d'esport i ciutadania, i els regaren amb l'esforç d'una noble deportivitat.